

պիտի գինեկին: — Տաւիթն ասաց. ի՞նչ կանէք: — Ինոնք էլ ասին քե պիտի գինեկը, քոյ արուն սանենը Մէլիբին խմէ, որ սերտ խովնայ: — Տաւիթն ասաց. ես անտէր լեզգճ տղայ եմ, ձիկ մէք գինեկ. իմ տեղ ուրիշ ճանաւար մը գնաէք գինեկը, տարէք թող մէլիք խմի, սիրա խովնայ: Էս խօսքին խաւնեցան, իրիշկեցին¹ ատասն որ ճանաւար մը չկէր էն տեղրանք: Տաւիթն ատասն որ էն տեխ լապղարակ մը կայ կփախնի, էլաւ փութաւ իտեէն. բռնեց վիզ կարեց, կուտոշ լցուց արունով, շապիքն էլ մէջ թաթխեց, ավեց տարան Մարա Մէլիբին: Էն էլ խմեց, օխ մը քաշեց ըսըխաթաւ²:

Դ.

30. Տաւիթ մշակներէն սալխ առեց ուր քեռու ասն ճամպախ, գնաց էն տեղ: Ամայ շատակեր տղա մը էլնելու խամար չեն կանայ կշտացուցե: — Քեռին ասաց, Տաւիթ. արե քե անեմ գեղին գեառնարած. համ՝ հախ կառնես, համ՝ գեղի մէջ խաց կուտես կկշտանաս: Տաւիթ խաւնեցաւ էս խօսքին, առեց գառներ տարաւ սար, խամպրեց տէսաւ որ քիչ են, ասաց. «Ես պիտի էլնեմ էսայ սարքիչ մը էլ գեառ ժողվեմ»: Ելաւ սար տասն անըրխնգ հատ լապղարակ ժողվեց խպէ մէջ գառներաց:

31. Եվարին³ տեղաւորեց գեղի գոմ. գնաց մօտ քեռին, ասաց. «Քեանի մը խատ չար ուլ կայ մէջ գառներաց, ձիկ շատ չարչրեցին: Էն ուլեր որ առաւտուն չխանես գեառներաց մէջէն, ես չեմ էրթայ խեա գեառներաց»: — Քեռին ասաց. ասաւտուն կէրթանք վեր գոմի առան, աիւ գեառներ խան աիւրս, ուլեր կպախենք ըստեգ: Առատուն որ գնացին վեր գոմի ասան՝ Տաւիթն ասաց. «Քեռի, աիւ մաի ներս գեառներ խան, ես ուլեր կբռնեմ, աիւ իննց չես կանայ բռնե»: — Քեռին ասաց. չէ, որաի. աիւ պատիկ ես. աիւ մաի ներս քշե գեան, ես կբռնեմ: Տաւիթ որ գեառներ տիւրս արեց՝ լապղարակներ փախան: — Տաւիթն ասաց, քեռի. աիւ ինչի՞ իմ ուլեր թօղեցիր գնացին: — Ասաց՝ իննք ճանաւար ին, որաի, ուլ չեն:

Ե.

32.— Տաւիթն ասաց՝ աիւ որ իմ ուլեր թող ավիր, էլ ես քրոյ մօտ չեմ կայնե: Իմ խօրօխպէրներաց երկիր ձիկ նշանց տուր, ես կէրթամ իննց մօտ: Առ ճամբան քեռուց իմացաւ գնաց ախ Սասուն, խասաւ քաղաք խօրօխպօր առան տոջև

1 Նայեցին:

2 Հանգստացաւ:

3 Երեկոյան: